

Γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής με θέμα «Αύξηση του αντίκτυπου της αναπτυξιακής πολιτικής της ΕΕ: ένα πρόγραμμα δράσης για αλλαγή/Η μελλοντική προσέγγιση για τη δημοσιονομική στήριξη της ΕΕ στις τρίτες χώρες»

[COM(2011) 637 τελικό και COM(2011) 638 τελικό]

(2012/C 229/26)

Εισηγήτρια: η κ. **Αν LE NOUAIL MARLIÈRE**

Στις 30 Οκτωβρίου 2011, και σύμφωνα με το άρθρο 304 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αποφάσισε να ζητήσει τη γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής με θέμα:

«Αύξηση του αντίκτυπου της αναπτυξιακής πολιτικής της ΕΕ: ένα πρόγραμμα δράσης για αλλαγή / Η μελλοντική προσέγγιση για τη δημοσιονομική στήριξη της ΕΕ στις τρίτες χώρες»

COM(2011) 637 final και COM(2011) 638 final.

Το ειδικευμένο τμήμα «Εξωτερικές σχέσεις», στο οποίο ανατέθηκε η προετοιμασία των σχετικών εργασιών, επεξεργάστηκε τη γνωμοδότησή του στις 30 Απριλίου 2012.

Κατά την 481η σύνοδο ολομέλειάς της, της 23ης και 24ης Μαΐου 2012 (συνεδρίαση της 24ης Μαΐου), η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή υιοθέτησε με 146 ψήφους υπέρ, 60 κατά και 30 αποχές την ακόλουθη γνωμοδότηση:

1. Συμπεράσματα και συστάσεις

Η ΕΟΚΕ επικροτεί και στηρίζει τις δύο προτάσεις τονίζοντας ωστόσο ότι πρέπει να δοθεί προτεραιότητα στην προσαρμογή των εξαγγελθέντων στόχων στην πραγματικότητα των πληθυσμών για τους οποίους προορίζονται τελικά οι ενισχύσεις, και για τον σκοπό αυτό προτείνει τα ακόλουθα:

1.1 Οι οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών (ΟΚΠ –οι οποίες συναποτελούνται, κάθε μία με τις ιδιαιτερότητές της, από τις συνδικαλιστικές οργανώσεις, τους συνεταιρισμούς, τους ΜΚΟ και τις οργανώσεις των εργοδοτών) πρέπει να συμμετέχουν όχι μόνο στους γενικούς προσανατολισμούς αλλά **καθ' όλη τη διάρκεια** των διαδικασιών επιλογής έργων, εφαρμογής, αξιολόγησης των αποτελεσμάτων για τη στήριξη και την ολοκλήρωση των διοικητικών, διπλωματικών και νομικών διαδικασιών ελέγχου και αξιολόγησης της χρηματοδότησης της ΕΕ.

1.2 Η συμμετοχή και όχι μόνο η διαβούλευση των κοινωνικών εταίρων και των λοιπών οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών θα επέτρεπε την αξιοποίηση της τεχνογνωσίας που στηρίζεται στην κοινωνική, οικονομική και περιβαλλοντική εμπειρία και στην εθελοντική εργασία των πολιτών που εμπλέκονται, βελτιώνοντας τα κριτήρια αντιπροσωπευτικότητας και δημοκρατίας – άνοιγμα, διεύρυνση, διαφάνεια, ανεξαρτησία (στόχος της οικειοποίησης).

1.3 Στο πλαίσιο αυτό, οι Οικονομικές και Κοινωνικές Επιτροπές, εφόσον υπάρχουν, αποτελούν πολύτιμο παράγοντα. Η ΕΟΚΕ, με τους διάφορους εταίρους της: οργανώσεις του τριτογενούς τομέα, συνδικάτα, οργανώσεις εργοδοτών, είχε πάντα ενεργό ρόλο ανεξαρτήτως εμποδίων. Υπήρξε συνομιλητής των ευρωπαϊκών δημοσίων αρχών σε αντιπροσωπείες με τις οποίες διατηρούσε σχέσεις, τόσο γεφυρώνοντας το χάσμα ανάμεσα στα θεσμικά όργανα και τις οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών και τις κοινωνικές και οικονομικές οργανώσεις όσο και συστήνοντας σε πολλές περιπτώσεις μεγαλύτερη επαγρύπνηση από την πλευρά των αρχών της ΕΕ στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

1.4 **Η ισορροπία θα διασφαλίζεται καλύτερα κατά τις ρυθμίσεις διαβούλευσης των ευρωπαϊκών οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών**, αφενός, και, αφετέρου, στις δικαιούχους χώρες. Είναι απαραίτητο να αποφευχθεί η χειραγώγηση της ευρωπαϊκής αναπτυξιακής πολιτικής μεριμνώντας ιδιαίτερος για τη διασταυρούμενη ενημέρωση των μη κρατικών φορέων ⁽¹⁾.

1.5 Η Ατζέντα Αξιοπρεπούς Εργασίας, που συμβάλλει στη βιώσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όταν καθορίζονται οι τομείς στους οποίους θα συγκεντρωθούν οι ενισχύσεις σε κάθε χώρα. Οι κοινωνικοί εταίροι πρέπει να περιληφθούν εξ αρχής στον πολιτικό διάλογο για την διασφάλιση της δημοκρατικής οικείωσης των αναπτυξιακών πολιτικών, πέρα από τη συμμετοχή των κυβερνήσεων.

1.6 Η διαφοροποίηση μεταξύ των χωρών ή ομάδων χωρών πρέπει να βασίζεται σε σχετικούς δείκτες, όπως ο Δείκτης Ανθρώπινης Ανάπτυξης του ΟΗΕ, που ανταποκρίνεται στη μείωση της φτώχειας. Πρέπει οπωσδήποτε να καθοριστεί μια στρατηγική σταδιακής κατάργησης της κατηγορίας των χωρών των «αναδυόμενων οικονομιών».

1.7 Η στήριξη της ΕΕ στη χρηστή διακυβέρνηση και τα ανθρώπινα δικαιώματα (πυλώνας της ατζέντας για την αλλαγή), θα πρέπει να αποσκοπεί στην προώθηση μιας αναπτυξιακής προσέγγισης που να βασίζεται στα δικαιώματα του ανθρώπου της οποίας τα χαρακτηριστικά θα είναι: συμμετοχή στις πολιτικές διαδικασίες, δημοκρατική οικείωση και ενδυνάμωση των δικαιούχων· συστήματα που να διασφαλίζουν ότι τηρούνται οι δεσμεύσεις που συμφωνήθηκαν σε διεθνές επίπεδο σε θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων· συνοχή μεταξύ των πολιτικών στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, των ενισχύσεων και της οικονομίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 211 της 19.8.2008, σ. 77–81, εισηγητής: κος Moreno Preciado: «Γνωμοδότηση για την ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι στις ΜΧΕ».

1.8 Η ΕΟΚΕ συνιστά να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στις ακόλουθες βελτιώσεις, οι οποίες θα επιτρέψουν την **αποτελεσματικότερη αναδιάρθρωση των δημόσιων και ιδιωτικών ενισχύσεων**:

- καθώς παρατηρείται ότι οι χώρες οι οποίες έχουν μεγαλύτερη ανάγκη τις ενισχύσεις είναι επίσης συχνά εκείνες όπου επικρατούν οι πιο έντονες μορφές διαφθοράς, θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στα μέτρα καταπολέμησης της διαφθοράς και, όταν προβλέπονται πληρωμές στο πλαίσιο δημοσιονομικής στήριξης, θα πρέπει να ζητείται η γνώμη και η συμμετοχή μη κρατικών φορέων, κοινωνικών εταίρων, ενώσεων δραστηριοποιημένων στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ευρωπαϊκών δικτύων όσον αφορά τον καθορισμό προτεραιοτήτων, την επιτήρηση, κλπ.
- οι διάφοροι θεματικοί τομείς θα πρέπει να βρίσκονται στο επίκεντρο του στρατηγικού επαναπροσδιορισμού των στόχων των ενισχύσεων, μεταξύ των οποίων η ΕΟΚΕ δίνει προτεραιότητα στους αναπτυξιακούς στόχους της Χιλιετίας. Πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη έμφαση στους κοινωνικούς τομείς, στις υπηρεσίες εκπαίδευσης συμπεριλαμβανομένης της συνεχούς επαγγελματικής κατάρτισης, της υγείας, της ανάπτυξης των ΝΤΠΕ και της πρόσβασης σε αυτές, των δικαιωμάτων των ατόμων με αναπηρία, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των δικαιωμάτων εργασίας, όλων των δικαιωμάτων που αφορούν τις γυναίκες στην επαγγελματική και ιδιωτική ζωή τους και τη συμμετοχή τους στον δημόσιο βίο.
- οι κρατικές ενισχύσεις παραμένουν ζωτικής σημασίας και είναι απαραίτητες για την ανάπτυξη των χωρών στις οποίες εστιάζονται. Ωστόσο, για λόγους καλύτερου συντονισμού των άμεσων ενισχύσεων των κρατών μελών και εκείνων της ΕΕ, οι ενισχύσεις που προέρχονται από ΜΚΟ και τον ιδιωτικό τομέα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στη διαδικασία συντονισμού.
- η ΕΟΚΕ εξακολουθεί να ανησυχεί τόσο για την πτωτική τάση των επίσημων ενισχύσεων για την ανάπτυξη των περισσότερων κρατών μελών και τονίζει ότι είναι απαραίτητο να αυξηθεί η συμμετοχή της κοινωνίας των πολιτών στη λήψη των αποφάσεων που συνδέονται με την παροχή δημοσιονομικής στήριξης.

1.9 Η ΕΟΚΕ εκτιμά ότι η **Ευρωπαϊκή Επιτροπή πρέπει να ενισχύσει όσο το δυνατό περισσότερο την άμεση συμμετοχή της ευρωπαϊκής κοινωνίας των πολιτών και των δικαιούχων χωρών**, σε μια προοπτική συνεργασίας η οποία θα έχει ως στόχο να ασκήσει θετική επίδραση στα ανθρώπινα δικαιώματα, να καταπολεμήσει τη διαφθορά, να μειώσει τον κίνδυνο αναποτελεσματικών ενισχύσεων και να μετριάσει τα κοινωνικά προβλήματα.

1.10 Τα κράτη μέλη οφείλουν να επιβάλουν τον συντονισμό των ενισχύσεών τους στο κοινοτικό πλαίσιο. Στο πλαίσιο της σοβαρής οικονομικής κρίσης στην ΕΕ, οι ευρωπαίοι φορολογούμενοι πρέπει να μπορούν να ευαισθητοποιηθούν περισσότερο και προς τους στόχους των ενισχύσεων, να είναι ενημερωμένοι, να επηρεάζουν τους στόχους και, προκειμένου να τους στηρίζουν καλύτερα, να διαθέτουν κατάλληλες πληροφορίες μέσω δραστηριοτήτων κατάρτισης που προορίζονται για το ευρύ κοινό και για τους εθελοντικούς και τους επαγγελματικούς φορείς των ΟΚΠ.

1.11 Η ΕΕ πρέπει, επίσης, να μπορέσει να βελτιώσει σημαντικά τις επιδόσεις των ενισχύσεών της αξιολογώντας τον αντίκτυπο των συμφωνιών οικονομικής εταιρικής σχέσης ή σύνδεσης ή ελεύθερων συναλλαγών στον οικονομικό, βιομηχανικό και γεωργικό τομέα πριν από τη σύναψή τους και με την προοπτική παρακολούθησής τους.

2. Εισαγωγή

2.1 Μετά την Πράσινη Βίβλο με τίτλο «Η αειφόρος αναπτυξιακή πολιτική της ΕΕ προς όφελος της χωρίς αποκλεισμούς μεγέθυνσης και της αειφόρου ανάπτυξης/αύξηση του αντίκτυπου της αναπτυξιακής πολιτικής της ΕΕ» της 10ης Νοεμβρίου 2010 (COM(2010) 629 final), η Επιτροπή παρουσιάζει δύο προτάσεις προς εξέταση.

2.2 Νέες παγκόσμιες προκλήσεις προς αντιμετώπιση, προσέγγιση της προθεσμίας του 2015 για την επίτευξη των αναπτυξιακών στόχων της χιλιετίας (ΑΣΧ) και ενεργός προετοιμασία του προσεχούς Πολυετούς Δημοσιονομικού Πλαισίου (ΠΔΠ) – η ΕΕ αναζητά τον σωστό συνδυασμό διαθέσιμων πολιτικών, μέσων και πόρων για την αποτελεσματική καταπολέμηση της φτώχειας στο πλαίσιο της αειφόρου ανάπτυξης. Η Επιτροπή προτείνει ένα πρόγραμμα για ουσιαστική αλλαγή ώστε να ενισχυθεί η αλληλεγγύη της Ευρώπης με τα έθνη του αναπτυσσόμενου κόσμου στο πλαίσιο της εν λόγω καταπολέμησης.

2.3 Η ΕΕ έχει ήδη συμβάλει σημαντικά στη μείωση της φτώχειας και πιο συγκεκριμένα στη στήριξη της επίτευξης των ΑΣΧ. Ωστόσο, οι συνθήκες βαθιάς φτώχειας εμμένουν σε πολλές περιοχές του κόσμου. Επιπλέον, τα λαϊκά κινήματα που δημιουργήθηκαν στη Βόρεια Αφρική και στην Εγγύς Ανατολή κατέδειξαν ότι είναι ζωτικής σημασίας να σημειωθεί ουσιαστική πρόοδος προς την επίτευξη των ΑΣΧ. Σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η αναπτυξιακή πολιτική της ΕΕ πρέπει να λάβει υπόψη την έντονη διαφοροποίηση μεταξύ των αναπτυσσόμενων χωρών. Η ΕΕ έχει επίσης την ευκαιρία να συνεργαστεί πιο στενά με τον ιδιωτικό τομέα, τα ιδρύματα, τους οργανισμούς, την κοινωνία των πολιτών και τις τοπικές και περιφερειακές διοικήσεις, δεδομένου ότι οι εν λόγω φορείς διαδραματίζουν ρόλο κείρας σημασίας όσον αφορά την ανάπτυξη. Η ΕΕ και τα κράτη μέλη της πρέπει να μιλούν και να ενεργούν με μία φωνή προκειμένου να επιτύχουν άριστα αποτελέσματα και να βελτιώσουν την προβολή της ΕΕ.

2.4 Δεδομένης της υφιστάμενης οικονομικής και δημοσιονομικής περιόδου, είναι ζωτικής σημασίας να ληφθεί μέριμνα ώστε οι ενισχύσεις να δαπανηθούν αποτελεσματικά, να έχουν τα καλύτερα δυνατά αποτελέσματα και να ενθαρρύνουν και άλλες χρηματοδοτήσεις προς όφελος της ανάπτυξης.

2.5 Οι στρατηγικές ανάπτυξης τις οποίες εφαρμόζουν οι χώρες εταίροι θα συνεχίσουν να διαμορφώνουν την αναπτυξιακή συνεργασία της ΕΕ, σύμφωνα με τις αρχές της αυτοδιάθεσης και της εταιρικής σχέσης. Η ΕΕ επιθυμεί να επιτύχει μια ισχυρή αμοιβαία δέσμευση με τους εταίρους της, ιδίως δε μια αμοιβαία λογοδοσία σε σχέση με τα αποτελέσματα. Ο διάλογος που διεξάγεται σε επίπεδο χωρών βάσει ενός συντονισμένου πλαισίου χορηγών πρέπει να προσδιορίσει συγκεκριμένα το πεδίο και τους μηχανισμούς παρέμβασης της ΕΕ. Επίσης, πρόκειται να αναπτυχθεί μια πιο αποτελεσματική συνεργασία στο πλαίσιο του πολυμερούς συστήματος.

2.6 Η Επιτροπή ενέκρινε επίσης την 7η Δεκεμβρίου 2011 πρόταση «κανονισμού του ΕΚ και του Συμβουλίου για τη σύσταση μέσου χρηματοδότησης της αναπτυξιακής συνεργασίας»⁽²⁾ ο οποίος θεσπίζει τους προτεινόμενους προσανατολισμούς στην Πράσινη Βίβλο και τις δύο ανακοινώσεις που εξετάζονται κατωτέρω.

⁽²⁾ COM(2011) 840 τελικό της 7.12.2011, SEC (2011) 1469 και 1470.

3. Γενικές παρατηρήσεις

3.1 Η ΕΟΚΕ υπενθυμίζει ότι διατύπωσε σε προηγούμενες γνωμοδοτήσεις ορισμένες παρατηρήσεις, οι οποίες εξακολουθούν να ισχύουν. Πρόκειται συγκεκριμένα για:

— «Το μέσο χρηματοδότησης της αναπτυξιακής συνεργασίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης»⁽³⁾,

— «Το ευρωπαϊκό μέσο για τη δημοκρατία και τα δικαιώματα του ανθρώπου»⁽⁴⁾ στο οποίο ζητούσε «την έναρξη θεσμικού προβληματισμού τόσο σχετικά με τον ρόλο της κοινωνίας των πολιτών στην εξωτερική πολιτική της Ένωσης όσον αφορά τα δικαιώματα του ανθρώπου, όσο και με τη διερεύνηση της δυνατότητας αμεσότερης συμμετοχής της κοινωνίας των πολιτών στη χάραξη και την εφαρμογή της εν λόγω πολιτικής. Κρίνεται δε σκόπιμο να πραγματοποιούνται συστηματικές διαβουλεύσεις με την οργανωμένη κοινωνία των πολιτών πριν από την εκπόνηση του συνόλου των εγγράφων στρατηγικής, συμπεριλαμβανομένων και των συγκεκριμένων εγγράφων στρατηγικής ανά χώρα (...).

3.2 Η ΕΟΚΕ επιθυμεί ειδικότερα να στηρίξει τους στόχους των ανθρωπίνων δικαιωμάτων συγκεκριμένα στους τομείς των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην εργασία, της ισότητας μεταξύ γυναικών και ανδρών, της προστασίας και της προαγωγής των δικαιωμάτων των παιδιών, συμπεριλαμβανομένου του στόχου της εξάλειψης της παιδικής εργασίας και της άτυπης εργασίας χωρίς κοινωνική προστασία (Αξιοπρεπής εργασία και Συμβάσεις της ΔΟΕ).

3.3 Παρόλο που η επίτευξη του ΑΣΧ 1 (εξάλειψη της πολύ βαθιάς φτώχειας) υποστηρίζεται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η ΕΟΚΕ διαπιστώνει ότι δίνεται ακόμη ελάχιστη σημασία στους άλλους στόχους, και επομένως στη διευκόλυνση της επίτευξής τους. Για παράδειγμα, η επίτευξη του στόχου 7 για ένα αειφόρο ανθρώπινο περιβάλλον (περιβαλλοντική βιωσιμότητα, ΣΧ7), θα συνέβαλε στη μείωση της φτώχειας.

3.4 Η ΕΟΚΕ υπογραμμίζει την ανάγκη να χορηγηθούν ειδικοί χρηματοδοτικοί πόροι για ζητήματα που αφορούν το φύλο (ΑΣΧ 3) στο πλαίσιο της αναπτυξιακής συνεργασίας. Λυπάται καταρχάς για την απουσία στοιχείων και δεδομένων και την έλλειψη συστηματικής εποπτείας, τα οποία καθιστούν πολύ δύσκολη την παρακολούθηση του αντίκτυπου, είτε αυτός είναι θετικός είτε αρνητικός, όσον αφορά την ισότητα ανδρών/γυναικών. Αυτό περιορίζει σημαντικά τη δυνατότητα υιοθέτησης τεκμηριωμένων πολιτικών και διαμόρφωσης στρατηγικών και παρεμβάσεων κατάλληλων για τη μείωση των ανισοτήτων. Για να είναι αποτελεσματική, η ενσωμάτωση των ζητημάτων που αφορούν το φύλο σε όλες τις πολιτικές πρέπει να εφαρμόζεται και να θεμελιώνεται μέσω της δυνατότητας πρόβλεψης των χρηματοδοτήσεων και των επιδοτήσεων, ώστε να μην υπάρχει κίνδυνος να παραμείνει κενή περιεχομένου, προς όφελος άλλων στόχων που είναι φαινομενικά πιο επείγοντες⁽⁵⁾.

⁽³⁾ Γνωμοδότηση της ΕΟΚΕ: «Μέσο χρηματοδότησης της αναπτυξιακής συνεργασίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης: ο ρόλος της οργανωμένης κοινωνίας των πολιτών και των κοινωνικών εταίρων». ΕΕ C 44 της 11.02.2011, εισηγητής: ο κ. Iuliano.

⁽⁴⁾ Γνωμοδότηση της ΕΟΚΕ: «Το ευρωπαϊκό μέσο για τη δημοκρατία και τα δικαιώματα του ανθρώπου». ΕΕ C 182 της 04.08.2009, εισηγητής: ο κ. Iuliano.

⁽⁵⁾ Έκθεση της Επιτροπής για τα δικαιώματα των Γυναικών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο πολυετές πλαίσιο 2014-2020 – Αξιολόγηση της σημασίας των εξωτερικών δράσεων της ΕΕ όσον αφορά την ισότητα των φύλων.

3.5 Όσον αφορά την αποκέντρωση των αντιπροσωπειών της ΕΕ και την εμπιστοσύνη που παρέχεται σε αυτές, η ΕΟΚΕ μέσω των ομάδων επαφής, παρακολούθησης και συμμετοχής στις «Συζητήσεις στρογγυλής τραπέζης» της ΕΕ (Ινδία, Βραζιλία, ΑΚΕ κ.λπ.) καθώς και στις διαδικασίες όσον αφορά τη Μεσόγειο και την Ανατολική γειτονία είχε επαφές με ευρωπαϊκές αντιπροσωπείες σε όλες τις αποστολές της. Η ΕΟΚΕ διαπιστώνει ότι η στήριξη των ευρωπαϊκών αντιπροσωπειών πρέπει να επεκταθεί προς την κατεύθυνση των ευρωπαϊκών ΟΚΠ που δρουν κατά τόπους και ότι οι ευρωπαϊκές ενισχύσεις θα καταστούν πιο κατανοητές με τον τρόπο αυτό.

3.6 Η ΕΟΚΕ υποστηρίζει τον στόχο των υπό εξέταση προτάσεων, αλλά διατυπώνει ορισμένες υποδείξεις σχετικά με το μέσο «στήριξης του προϋπολογισμού» επειδή δεν υποστηρίζεται από την κοινή γνώμη. Οι συστάσεις των οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών και των κοινωνικών εταίρων και άλλων φορέων θα έπρεπε να λαμβάνονται περισσότερο υπόψη κατά το σχεδιασμό και την παρακολούθηση των προγραμμάτων: δημοκρατία, διαφάνεια, ιχνηλασιμότητα για την καταπολέμηση της σπατάλης, της διαφθοράς, της φοροαποφυγής, της κατάχρησης της θέσης ισχύος και της πολιτικής, αστυνομικής ή στρατιωτικής εξουσίας κλπ.⁽⁶⁾

3.7 Πρώτον, πρέπει να ολοκληρωθεί η αξιολόγηση εάν επιθυμούμε να αποφύγουμε να καταλήξουμε πάλι σε οκτώ έτη (Δημοσιονομικές προοπτικές 2014-2020) στη διαπίστωση την οποία πολύ σωστά διατύπωσε η Επιτροπή ότι τα αποτελέσματα είναι απογοητευτικά και ότι επιχείρησε να εξομαλύνει την κατάσταση λαμβάνοντας επίσης υπόψη τα καθήκοντα που της έχουν ανατεθεί από τη νέα Συνθήκη αλλά συνεχίζοντας τελικά το ίδιο πράγμα: εκ των υστέρων διαβούλευση, ενίσχυση του υπερβολικά λεπτομερούς ελέγχου χωρίς ενίσχυση του ανθρώπινου δυναμικού ούτε επαλήθευση της συνάφειας των ελεγχόμενων στόχων, των οργανωμένων δικτύων ή των ατόμων. Πρέπει να δοθεί προτεραιότητα στην ενίσχυση των κοινωνικών ομάδων που είναι ιδιαίτερα ευάλωτες και αντιμετωπίζουν προβλήματα πρόσβασης συμπεριλαμβανομένων και εκείνων σε αγροτικές περιοχές και στις πιο απομακρυσμένες περιοχές.

3.8 Δεύτερον, προωθώντας τους πιο μεγάλους οικονομικούς παράγοντες και από τις δύο πλευρές των ενισχύσεων (χορηγούς/δικαιούχους), δίνεται προτεραιότητα στην αποτελεσματικότητα εις βάρος της αειφόρου επένδυσης ανθρωπίνων πόρων.

3.9 Τέλος, η Επιτροπή πρέπει να είναι σαφής κατά την αξιολόγηση των στόχων των ενισχύσεων και να ορίζει ξεκάθαρα πώς τα προγράμματα ενισχύσεων της συνδέονται με – και διαφέρουν από – τους διαπραγματευτικούς στόχους τόσο των Συμφωνιών οικονομικής εταιρικής σχέσης (ΣΟΕΣ) όσο και των συμφωνιών ελεύθερων συναλλαγών (ΣΕΣ). Η έλλειψη σαφήνειας σε αυτό το σημείο δεν οδηγεί απλά σε σύγχυση και παρεξηγήσεις αλλά μπορεί να οδηγήσει σε άρνηση του γεγονότος ότι μέχρι σήμερα η ΕΑΒ προήγαγε ανεπαρκώς την επίτευξη των αναπτυξιακών στόχων της χλιετίας έλλειψε συνοχής ανάμεσα στους στόχους των ενισχύσεων και στις υπόλοιπες πτυχές της εξωτερικής πολιτικής της ΕΕ, ιδίως στον εμπορικό τομέα.

⁽⁶⁾ Γνωμοδότηση της ΕΟΚΕ: «Περιφερειακή ολοκλήρωση για την ανάπτυξη στις χώρες ΑΚΕ». ΕΕ C 317 της 23.12.2009, σ. 126-131, εισηγητής: κος Dantin και συνηγορητής κος Jahier.

3.10 Επομένως, η ΕΕ μπορεί να ενισχύσει με καλύτερο και εντονότερο τρόπο μια ανάπτυξη χωρίς αποκλεισμούς προανατολισμένη προς τη μετάβαση σε μια «πράσινη» οικονομία, επικεντρωμένη στην προώθηση του ανθρώπινου παράγοντα, την κατανομή και τη μεταφορά των απαραίτητων γνώσεων και τεχνολογιών, να βελτιώσει την απόδοση των ενισχύσεων της αξιολογώντας τον αντίκτυπο των συμφωνιών που συνάπτει στον οικονομικό τομέα και να καταστήσει αποτελεσματικό «Το ευρωπαϊκό μέσο για τη δημοκρατία και τα δικαιώματα του ανθρώπου» (7), η χρησιμότητα του οποίου δεν έχει ακόμα αξιοποιηθεί πλήρως.

3.11 Υπενθυμίζεται ότι ο στόχος του 0,7 % του ΑΕΕ των κρατών μελών στη **διακήρυξη των Παρισίων** εξακολουθεί να ισχύει από άποψη μεγέθους, αλλά είναι πολλά τα κράτη τα οποία κατέφυγαν ήδη πριν από τη χρηματοπιστωτική κρίση του 2008 στο σύνθημα «λιγότερες ενισχύσεις, καλύτερης ποιότητας» (Μοντερέϊ 2002, Γιοχάνεσμπουργκ 2002). Όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ συμμετέχουν σε ευρωπαϊκά ή διεθνή προγράμματα ενισχύσεων, των οποίων όμως τα προαναγγελθέντα οικονομικά και περιβαλλοντικά οφέλη δεν απολαμβάνουν με την πάροδο του χρόνου μεγάλα τμήματα της κοινωνία. Είναι, συνεπώς, απαραίτητο να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη σε θέματα ενισχύσεων και οικονομίας ανάμεσα στην κοινωνία των πολιτών και τους πολιτικούς και οικονομικούς ιδινοντες τόσο στον Βορρά όσο και στον Νότο.

3.12 Για να υπάρχουν συντονισμένες και αποτελεσματικές ενισχύσεις, τα κράτη μέλη και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πρέπει να αναλάβουν από κοινού τις προσπάθειες σύγκλισης των στόχων. Τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα είναι ιδιαίτερα διακριτικά όσον αφορά τα ειδικά συμφέροντα **κάθε συμμετέχοντος κράτους μέλους**. Οι κυβερνήσεις των δικαιούχων χωρών κατάφεραν με αυτόν τον τρόπο να αξιοποιήσουν συχνά διστάμενα οικονομικά συμφέροντα των κρατών μελών της ΕΕ και να «εκμεταλλευτούν» την αντιπαράθεση ή τον ανταγωνισμό μεταξύ χρηματοδοτικών ενισχύσεων και μεταξύ ηπειρών (ΕΕ, G20, ΟΟΣΑ, κ.λπ.).

3.13 Είναι σημαντικό να ληφθούν μέτρα προκειμένου να υποστηριχθεί η διαδικασία εκδημοκρατισμού. Πρέπει πάντοτε να αναζητείται η ισορροπία ανάμεσα στη διαβούλευση των κοινωνικών εταίρων και των λοιπών οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών, προκειμένου να υπάρξει θετική απήχηση και ουσιαστική επίτευξη των θεματικών στόχων.

3.14 Δεν είναι δυνατό να παραγνωρίζεται κανείς το γεγονός ότι η ίδια η ΕΕ υπέστη κοινωνικές συνέπειες από τη στιγμή που ξεκίνησε η χρηματοπιστωτική κρίση, η οποία επεκτάθηκε στον οικονομικό, κατόπιν στον δημοσιονομικό, τον κοινωνικό και τον πολιτικό τομέα. Η ΕΕ οφείλει, επίσης, μέσω των ενισχύσεων και της αναπτυξιακής συνεργασίας της να ενθαρρύνει τη μείωση της κατανάλωσης πρώτων υλών, να διευκολύνει τη μεταφορά τεχνολογίας, να προωθήσει τις βιομηχανίες κατεργασίας στις καθαρά εξαγωγικές χώρες φυσικών πόρων, προκειμένου να μειώσει το περιβαλλοντικό της αποτύπωμα, ενώ παράλληλα συμβάλει στη μείωση των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής.

Επιχειρησιακό περιβάλλον, περιφερειακή ολοκλήρωση, παγκόσμιες αγορές

3.15 Σε αυτό το πλαίσιο, τα αποτελέσματα της διάσκεψης του Busan δεν έδειξαν ότι η ΕΕ υποστήριξε μια συγκεκριμένη ή εδραία πεποίθηση όσον αφορά την υποστήριξη της μεταφοράς τεχνολογίας, τη βελτίωση των οικοτόπων απέναντι στην αλλαγή του κλίματος, την ενίσχυση των δημόσιων υπηρεσιών, ενώ πρέπει να αναγνωριστεί

ότι οι προσπάθειες της παραλούν από πληθώρα ιδιωτικών χορηγιών και χρηματοδοτήσεων, προερχόμενων από πολυεθνικά ή διεθνικά οικονομικά συμφέροντα ως ένδειξη της ισχυρής προσηλωσης του ιδιωτικού τομέα στην ανάπτυξη), παρόλο που το μερίδιό της και η δημόσια συνεισφορά της εξακολουθούν να αντιπροσωπεύουν περίπου το ήμισυ της ΕΑΒ (επίσημη αναπτυξιακή βοήθεια).

3.16 Σε διεθνές επίπεδο, ορισμένες μεγάλες επιχειρήσεις με ιδιαίτερη παρουσία στους τομείς των υποδομών, των κατασκευών, του ύδατος, της επεξεργασίας τροφίμων, ποτών και καπνού, της ενέργειας, κ.λπ., παρέχουν προκαταρκτικές μελέτες σκοπιμότητας, που υποβάλλονται στις κυβερνήσεις οι οποίες είναι αποδέκτες των ενισχύσεων, μελέτες που συμβάλλουν στο να πεισθούν οι μελλοντικοί χρηματοδότες και βασίζονται στην υποχρέωση των δικαιούχων κρατών να σέβονται τα θεμελιώδη δικαιώματα και να τα εφαρμόζουν με θετικό τρόπο όταν προτείνουν την ανάληψη μεγάλων έργων. Όμως, έχει συμβεί τα ποσά των λαμβανομένων ενισχύσεων να τοποθετούνται στις χρηματοπιστωτικές αγορές από μέλη τοπικών ή εθνικών δικαιούχων κυβερνήσεων, χωρίς να συμβάλλουν πάντοτε στην υλοποίηση των έργων για τα οποία προορίζονταν αρχικά, καθώς επαναπροωθούνται σε ευρωπαϊκές χρηματοπιστωτικές τοποθετήσεις, «σε ασφαλές μέρος» σε ιδιωτικούς λογαριασμούς.

3.17 Η ΕΟΚΕ επικροτεί, επίσης, τους στόχους καταπολέμησης της φοροδιαφυγής και της διαφθοράς, στους οποίους περιλαμβάνεται και η καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή από φοροδιαφυγή, της εκμετάλλευσης της άτυπης ή αναγκαστικής εργασίας και της παιδικής εργασίας. Η ΕΕ μπορεί να επιτύχει με αυτόν τον τρόπο καλύτερα τον στόχο της συνοχής με τους άλλους χορηγούς.

3.18 Είναι, επομένως, επιτακτική ανάγκη να παρακινήσει η ΕΕ τα κράτη μέλη της να αυξήσουν τη συνεισφορά τους αλλά με τρόπο συντονισμένο και ολοκληρωμένο, να διενεργήσει διαβουλεύσεις με τη δική της κοινωνία των πολιτών σχετικά με την καταλληλότητα των στόχων της ώστε να πειστούν τα κράτη μέλη ότι η αναπτυξιακή βοήθεια δεν συνιστά μόνο θέμα εικόνας και μεριδίων των αγορών, και να προωθήσει και να ενισχύσει τον διάλογο ανάμεσα στις οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών, τους κοινωνικούς εταίρους, τα κράτη μέλη, με τη συμμετοχή των τοπικών και περιφερειακών αρχών, τόσο στο εσωτερικό της ΕΕ όσο και στο εξωτερικό.

4. Ειδικές παρατηρήσεις

4.1 Μετά την υποστήριξη που τους εξασφάλισε το Φόρουμ της Ακκρα τον Σεπτέμβριο του 2010, οι οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών ενέκριναν τις «Αρχές της Κωνσταντινούπολης» για την αναπτυξιακή αποτελεσματικότητα, οι οποίες προέκυψαν μετά από μακρά διαδικασία διαβουλεύσεων σε περισσότερες από 70 χώρες και τομείς. Οι εν λόγω αρχές αποτελούν τη βάση ενός διεθνούς πλαισίου για την αναπτυξιακή αποτελεσματικότητα που εγκρίθηκε τον Ιούνιο του 2011, και το οποίο θεσπίζει τα κριτήρια ερμηνείας και ευθυγράμμισης των πρακτικών των οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών με τις αρχές της Κωνσταντινούπολης, μέσω της προσαρμογής τους στις τοπικές και τομεακές συνθήκες. Σε αυτό το πλαίσιο, η Επιτροπή ζήτησε από την ΕΟΚΕ διερευνητική γνωμοδότηση για να καθοριστεί ποια μπορεί να είναι η συμμετοχή της

(7) Βλέπε υποσημείωση 4.

κοινωνίας των πολιτών στις αναπτυξιακές πολιτικές και στις πολιτικές αναπτυξιακής συνεργασίας, στο πλαίσιο του διαρθρωμένου διαλόγου ⁽⁸⁾.

4.2 Η ΕΟΚΕ δίδει πολύ μεγάλη σημασία στο πλαίσιο της προετοιμασίας της Διάσκεψης των Ηνωμένων Εθνών για την αειφόρο ανάπτυξη, η οποία θα λάβει χώρα στο Ρίο ντε Τζανέιρο τον Ιούνιο του 2012.

4.3 Για αυτόν τον σκοπό, υπενθυμίζει τα συμπεράσματα και τις συστάσεις που διατυπώθηκαν στη γνωμοδότηση της ΕΟΚΕ με θέμα το «Ρίο+20: προς μια πράσινη οικονομία και καλύτερη διακυβέρνηση - Συνεισφορά των οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών» ⁽⁹⁾ καθώς και το μήνυμα που συμπεριλήφθηκε στην πρόσφατη γνωμοδότηση «Η θέση της ΕΟΚΕ σχετικά με την προετοιμασία της Διάσκεψης των Ηνωμένων Εθνών όσον αφορά την αειφόρο ανάπτυξη (Ρίο+20)» ⁽¹⁰⁾.

4.4 Με την ευκαιρία της Διάσκεψης Ρίο+20 των Ηνωμένων Εθνών, εκείνοι που φέρουν την ευθύνη για τον πλανήτη πρέπει να δεσμευτούν με συγκεκριμένο σχέδιο δράσης, το οποίο να οδηγήσει στην επαλήθευση της υλοποίησης των αναπτυξιακών στόχων της χιλιετίας, στη θέσπιση της αειφόρου ανάπτυξης και στην εξάλειψη της φτώχειας (στόχος 1), στο πλαίσιο των δυνατοτήτων του πλανήτη.

4.5 Η ΕΟΚΕ υπογραμμίζει συγκεκριμένα ότι η εξάλειψη της φτώχειας και η εγγυημένη πρόσβαση όλων σε επαρκή διατροφή, σε πόσιμο νερό και σε αειφόρο ενέργεια πρέπει να αποτελέσουν βασικές προτεραιότητες της ατζέντας του Ρίο+20. Η προώθηση της τοπικής γεωργίας που σεβεται το περιβάλλον στις αναπτυσσόμενες χώρες διαδραματίζει ρόλο καίριας σημασίας όσον αφορά την καταπολέμηση της φτώχειας και τη βελτίωση της επισιτιστικής ασφάλειας, συνιστά δε κινητήρια δύναμη της ανάπτυξης ευημερούσων αγροτικών περιοχών από οικονομική άποψη.

4.6 Όσον αφορά τον ιδιωτικό τομέα, πρέπει να υποστηριχθεί η αναγνώριση των κοινωνικών εταίρων (οργανώσεις εργοδοτών και εργαζομένων) και εκείνη του κοινωνικού διαλόγου σε πολλές χώρες εταίρους. Ο κοινωνικός διάλογος έχει ζωτική σημασία για τη διασφάλιση ευρείας δημοκρατικής οικειώσης των οικονομικών, κοινωνικών και περιβαλλοντικών αναπτυξιακών στόχων, όπως υποστηρίχθηκε από το Αναπτυξιακό Πρόγραμμα των Ηνωμένων Εθνών (μετάβαση σε μια πράσινη οικονομία), καθώς και του σεβασμού των θεμελιωδών κανόνων εργασίας και της προώθησης της κοινωνικής δικαιοσύνης. Με τον διάλογο και την κοινωνική δικαιοσύνη, οι εκπρόσωποι των εργοδοτών και των εργαζομένων συνεισφέρουν στη χάραξη αποτελεσματικών στρατηγικών κοινωνικής, οικονομικής και περιβαλλοντικής ανάπτυξης και ενισχύουν την πρόληψη συγκρούσεων και την κοινωνική σταθερότητα.

4.7 Με την ενθάρρυνση της γενικευμένης χρήσης των αρχών της εταιρικής κοινωνικής ευθύνης και με συναφείς πρωτοβουλίες, είναι

σημαντικό όλοι οι παράγοντες του ιδιωτικού τομέα να εφαρμόζουν τις αρχές και τους κανόνες εργασίας, όπως αυτοί καθορίζονται στις συμβάσεις της ΔΟΕ και ελέγχονται από το σύστημα παρακολούθησης που καθιέρωσε η ΔΟΕ. Πιο συγκεκριμένα, οι πολυεθνικές επιχειρήσεις, ιδίως όταν ωφελούνται σε κάποιο στάδιο από την παράλληλη αξιοποίηση δημόσιας στήριξης, πρέπει να λάβουν ενεργές πρωτοβουλίες προκειμένου να φανεί ότι τηρούν τις «κατευθυντήριες αρχές που αφορούν τις επιχειρήσεις και τα ανθρώπινα δικαιώματα» στο πλαίσιο αναφοράς του ΟΗΕ «προστασία, σεβασμός και αποκατάσταση», την τριμερή διακήρυξη των αρχών της ΔΟΕ για τις πολυεθνικές επιχειρήσεις και την κοινωνική πολιτική, τις κατευθυντήριες αρχές του ΟΟΣΑ για τις πολυεθνικές επιχειρήσεις, το παγκόσμιο σύμφωνο των επιχειρήσεων (Global Compact) του ΟΗΕ. Έχουν, επίσης, τη δυνατότητα να συμμορφωθούν με τις βέλτιστες πρακτικές που προκύπτουν από τη συνεργασία μεταξύ του ΔΟΧ (Παγκόσμια τράπεζα) και της ΔΟΕ στον τομέα της προώθησης των θεμελιωδών κανόνων εργασίας σε ολόκληρη την αλυσίδα παραγωγής.

4.8 Η στήριξη του ιδιωτικού τομέα μπορεί μεν να αποδειχθεί πλεονέκτημα για την ανάπτυξη, όμως η επίσημη αναπτυξιακή βοήθεια δεν πρέπει να χρησιμοποιείται για την εγγύηση κινδύνων του ιδιωτικού τομέα ή για την υποκατάσταση των δημόσιων υπηρεσιών. Όσον αφορά τις συμπράξεις δημόσιου/ιδιωτικού τομέα (ΣΔΠ), καθώς αυτές στηρίζονται σε εμπειρισταωμένη ανάλυση των πραγματικών αναγκών μακροπρόθεσμα, πρέπει να επιτρέπουν και να εγγυώνται δίκαιη κατανομή των κινδύνων για την κοινότητα, δυνατότητα πρόσβασης και οικονομικά προσιτό και περιβαλλοντικά βιώσιμο χαρακτήρα των αγαθών και των υπηρεσιών. Πρέπει πραγματικά να τηρούν μια πολυμερή προσέγγιση και να μην λειτουργούν ως μέσο ιδιωτικοποίησης των δημόσιων υπηρεσιών, όπου υπάρχουν, έχουν επιτυχία ή μπορούν να βελτιωθούν.

4.9 Ως βασικοί παράγοντες της αειφόρου ανάπτυξης στις χώρες προορισμού, οι επιχειρήσεις και οι οργανώσεις της κοινωνικής οικονομίας (συμπεριλαμβανομένων των συνεταιρισμών) πρέπει να συμμετέχουν στις διαβουλεύσεις και να συμβάλλουν στον καθορισμό των στόχων, καθώς και να υποστηρίζονται για την επίτευξη αυτών αναπτύσσοντας έτσι το δυναμικό τους ως φορείς βοήθειας και λήψης ενισχύσεων.

4.10 Σε πολλές χώρες της Αφρικής, της Ασίας ή της Λατινικής Αμερικής, οι οποίες ταξινομούνται πλέον ως «χώρες μέσου εισοδήματος», η φτώχεια απέχει ακόμα πολύ από την εξάλειψή τους λόγω του διευρυνόμενου χάσματος μεταξύ πλούσιων και φτωχών. Συγκεκριμένα, το 75 % των φτωχών ζει ακόμα σε χώρες μέσου εισοδήματος. Αυτό σημαίνει ότι ο στόχος της οικοδόμησης δημοκρατικών και δίκαιων κοινωνιών με ισχυρούς κοινωνικούς εταίρους εξακολουθεί να παραμένει σημαντικός για τα γεωγραφικά προγράμματα.

4.11 Σε κάθε περίπτωση, όλες οι αναπτυσσόμενες χώρες πρέπει να παραμείνουν επιλέξιμες για τα θεματικά προγράμματα, τα οποία πρέπει κατά συνέπεια να ενισχυθούν. Στο πλαίσιο αυτό, η πρόθεση να χρησιμοποιηθούν κατ' ανώτατο όριο τρία θεματικά προγράμματα ανά χώρα πρέπει να αμβλυθεί κατόπιν διαβουλεύσεων τόσο με τις κυβερνήσεις των δικαιούχων κρατών όσο και με τους οικονομικούς και κοινωνικούς παράγοντες του ιδιωτικού τομέα και τις λοιπές οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών.

4.12 Επίσης, η πολιτική επιλογή της σταδιακής παύσης της στήριξης των «πιο πλούσιων αναπτυσσόμενων χωρών» πρέπει να εδράζεται σε κατάλληλους δείκτες του ΟΗΕ όσον αφορά την ανθρώπινη και κοινωνική ανάπτυξη και να πραγματοποιείται στο πλαίσιο της διεθνούς συναίνεσης των ΟΟΣΑ/ΕΑΒ, προκειμένου να μειωθούν οι εσωτερικές αποκλίσεις.

⁽⁸⁾ Γνωμοδότηση της ΕΟΚΕ με θέμα «Η συμμετοχή της κοινωνίας των πολιτών στις αναπτυξιακές πολιτικές και τις πολιτικές αναπτυξιακής συνεργασίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης», ΕΕ C 181 της 21.6.2012, σ. 28.

⁽⁹⁾ ΕΕ C 376 της 22.12.2011, σ. 102

⁽¹⁰⁾ ΕΕ C 143 της 22.05.2012, σ. 39

4.13 Η ΕΟΚΕ επικροτεί τον στόχο της ενίσχυσης της βαρύτητας και της νομιμότητας των εθνικών φορέων στη διαδικασία επί του προϋπολογισμού των χωρών εταίρων και θεωρεί ότι, εάν είναι αποτελεσματική, η δημοσίευση πραγματικών στοιχείων και επαληθεύσιμων πληροφοριών σχετικών με τις ενέργειες δημοσιονομικής στήριξης μπορεί να επιτρέψει σημαντική πρόοδο στην επίτευξη των στόχων της βοήθειας και των αναπτυξιακών στόχων της χιλιετίας. Υπόστηρίζει, επομένως, τις προσπάθειες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής προς αυτήν την κατεύθυνση.

Βρυξέλλες, 24 Μαΐου 2012.

Ο Πρόεδρος
της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής
Staffan NILSSON

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

στη Γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής

Οι ακόλουθες τροπολογίες συγκέντρωσαν άνω του ενός τετάρτου των ψήφων, αλλά απορρίφθηκαν κατά τη συζήτηση:

Τροπολογία 14: Σημείο 3.16

«Σε διεθνές επίπεδο, η ταμειακή ροή των πολύ μεγάλων επιχειρήσεων (και συγκεκριμένα εκείνων με παρουσία στους τομείς των υποδομών, των κατασκευών, του ύδατος, της επεξεργασίας τροφίμων, ποτών και καπνού, της ενέργειας, κ.λπ.)⁽¹⁾, εξαρτάται ενίοτε σε ιδιαίτερα μεγάλο βαθμό από την ΕΑΒ. Οι προκαταρκτικές μελέτες σκοπιμότητας, που υποβάλλονται στις κυβερνήσεις οι οποίες είναι αποδέκτες των ενισχύσεων, συμβάλλουν στο να πείσουν οι μελλοντικοί χρηματοδότες και βασίζονται στην υποχρέωση των δικαιούχων κρατών να σέβονται τα θεμελιώδη δικαιώματα και να τα εφαρμόζουν με θετικό τρόπο όταν προτείνουν την ανάληψη μεγάλων έργων. Όμως, έχει συμβεί τα ποσά των λαμβανόμενων ενισχύσεων να τοποθετούνται στις χρηματοπιστωτικές αγορές από μέλη τοπικών ή εθνικών δικαιούχων κυβερνήσεων, χωρίς να συμβάλλουν πάντοτε στην υλοποίηση των έργων για τα οποία προορίζονταν αρχικά, καθώς επαναπωλούνται σε ευρωπαϊκές χρηματοπιστωτικές τοποθετήσεις, "σε ασφαλές μέρος" σε ιδιωτικούς λογαριασμούς.»

Αιτιολογία

Το σημείο αυτό δεν φαίνεται να είναι σαφές και/ή να προσδίδει επιπλέον αξία στη γνωμοδότηση. Η τελευταία πρόταση δεν παρουσιάζει ένα συνολικό πρόβλημα, αλλά μια εγκληματική πράξη ενός ή περισσοτέρων ατόμων. Η προστιθέμενη αξία του σημείου είναι κάτι περισσότερο από ασαφές.

Αποτέλεσμα της ψηφοφορίας

Υπέρ:	57
Κατά:	137
Αποχές:	29

Τροπολογία 10: Σημείο 4.8

Η στήριξη του ιδιωτικού τομέα είναι καθοριστικής σημασίας για την προώθηση της ανάπτυξης, μπορεί μεν να αποδειχθεί πλεονέκτημα για την ανάπτυξη, όμως η επίσημη αναπτυξιακή βοήθεια δεν πρέπει να χρησιμοποιείται για την εγγύηση κινδύνων του ιδιωτικού τομέα ή για την υποκατάσταση των δημόσιων υπηρεσιών. Όσον αφορά τις ΟΙ συμπράξεις δημόσιου/ιδιωτικού τομέα (ΣΔΙΤ), καθώς αυτές στηρίζονται σε εμπειριστατωμένη ανάλυση των πραγματικών αναγκών μακροπρόθεσμα, πρέπει να επιτρέπουν και να εγγυώνται δίκαιη κατανομή των κινδύνων για την κοινότητα, δυνατότητα πρόσβασης και οικονομικά προστό και περιβαλλοντικά βιώσιμο χαρακτήρα των αγαθών και των υπηρεσιών. Πρέπει πραγματικά να τηρούν μια πολυμερή προσέγγιση και να μην λειτουργούν ως μέσο ιδιωτικοποίησης των δημόσιων υπηρεσιών, όπου υπάρχουν, έχουν επιτυχία ή μπορούν να βελτιωθούν.

Αιτιολογία

Επιχειρείται η διατήρηση ισορροπημένης προσέγγισης.

Αποτέλεσμα της ψηφοφορίας

Υπέρ:	96
Κατά:	126
Αποχές:	11

⁽¹⁾ Μέχρι τη μεταρρύθμιση των κριτηρίων επιλεξιμότητας της ΠΤ και της ΕΤΕΠ και ακόμα μέχρι σήμερα, παρά τις μεταρρυθμίσεις που δρομολογήθηκαν.